

de călugăriță, anume Catrina, spune un document de la Constantin Brîncoveanu, din 20 iulie 1691, împreună cu călugărițele, care vor fi cu dînsa, care este lăcașul ei la schit, la Grăjdana ot Buzău".⁴

Din documentul, cu data de 20 noiembrie 1695, în care Paraschiva căpitană dă cîștig de cauză maicii *Grăjdana*, în pira ce are cu popa Stan, pentru o moșie din Lunceni, reiese clar că Jipa cumpărase această moșie în 1683.⁵ Așa dar, schitul a fost ridicat între 1683 și 1691. Cu vremea, înfiripîndu-se un sat în jurul schitului și despărțindu-se de Lunceni, care era totuși mai vechi,⁶ noua așezare de oameni și-a luat numele, fie de la schitul de alături, fie de la numele de mireancă al monahiei Catrina, care își păstrase, se pare, și numele de *Grăjdana*.⁷

Origina acestui nume e slavă, însă purtătoarea lui era o romîncă. Prin urmare, nu poate fi vorba de o așezare slavă în aceste părți. Problema aceasta e rezolvată chiar de la început și nu ne rămîne decît să vedem totuși cum s-a format acest nume și cum a pătruns în sfera toponimiei și onomastice romînești.

Înainte de aceasta, va trebui să urmărim mai întîi aria de răspîndire a acestui nume în trecut, sub aspect onomastic și toponimic.

În onomastică: Cea dintîi atestare se întîlnește într-un document, de pe la sfîrșitul sec. al XVI-lea. La 21 august 1598, boierul Udrea, mare armaș sub Mihai Viteazul, lasă surorii sale, *Grăjdana*, trei sate: Leurdenii, Bărbeștii de Sus și Stîlpenii.⁸ Tot în aceeași zi, Udrea testează condiționat mai multe sate în favoarea soției sale, Mușa. Însă, de se va mărita sau de va muri, două din sate vor trece în posesia surorii sale, *Grăjdana*.⁹ Aceiași *Grăjdana* e martoră într-un zapis din 5 iulie 1612, prin care fratele ei, Badea postelnic, vinde unui negustor partea lui de ocină din Maxin.¹⁰

Grăjdana aceasta, soră cu Udrea armaș și cu Badea postelnic, citeșitrei feciorii lui Radul clucer din Băleni, a fost căsătorită de două ori. În prima căsătorie, a ținut pe Badea comis din Sărata și din Greci, iar în a doua pe Leca postelnic¹¹ care, în vîltoarea evenimentelor de la începutul anului 1611, fuge cu Radu Șerban în Moldova. La 5 februarie 1613, noul domn, Radu Mihnea, întărește lui Leca, fost mare postelnic¹² și soției sale, *Grăjdana*,

⁴ I. Ionașcu, *Un fost metoh*, p. 32—33.

⁵ *Ibidem*, p. 36, anexa 70.

⁶ E pomenit într-un act din 15 dec., 1672 (I. Ionașcu, *op. cit.* p. 12).

⁷ Vezi doc. din 20 noiembrie 1695 și 8 ianuarie 1708 (*Ibidem*, p. 37 și 42).

⁸ DIR. Veacul XVI, B, vol. VI (1953), p. 344. Vezi și Ștefan Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, Buc., 1913, I, p. 264.

⁹ DIR., B, vol. VI, p. 344—345 și Șt. Grecianu, *op. cit.*

¹⁰ *Ibidem*. Veacul XVII, B, vol. II (1951), p. 87—88.

¹¹ Vezi, I. C. Filitti, *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, Buc., 1919, p. 24, nota 2.

¹² În vremea asta, Leca se întoarce în țară și face act de supunere față de noul domn (DIR, Veacul XVII, vol. II, p. 146—147).